

Hardt, Cod. Bezae, I, σελ. 464-465

Σοφλάνος
Μυχαῖς

Υπό Hardt περιγράφοντος τὸν ὑπ' ἀρ. LXXXI καὶ (16 α.) ὑφ' ἑαυτοῦ:

[φύλλ. νηξ] θεωρεῖται περὶ ἀντιθέσεως

In fine legitur: ἀναρριβῶμι 'ες τὸ ἀρχιῶνον ἀνυψέστωσ' ὃν διέφθαρ.

μένον διὰ μυχαῖος σοφιανού ὅντε προδόντος τι ἀφ' ἑαυτοῦ ὅντ'
ἀφελόντος ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπρὸς πᾶς.

[φύλλ. νηθ] Ἀθναγόρου ἀθναίου φιλοσόφου χριστιανῶν περὶ βλάστησεως

ἑστινῶν....

In fine legitur: Μυχαῖος σοφιανός ἐπινώρθωσεν, ὡς ἔην μάγιστος, 'ες
τὸ πρῶτον πονηρῶς ἔχον ἀναρριβῶμι ὅντε ἔν τε ἀφ' ἑαυτοῦ προδόντος
ὅντε ἀφελόντος.

